

Čís. 3475.

Škůdce jest povinen nahraditi též náklad na postavení náhrobku usmrčenému.

(Rozh. ze dne 5. února 1924, Rv II 782/23.)

Manžel žalobkyně byl usmrčen vozem pouliční dráhy žalované obce, jejíž náhradní povinnost byla uznána co do důvodu z polovice právoplatně po právu. V konečném rozsudku přiznal procesní soud první instance žalobkyni též polovinu nákladu 14.050 Kč, jež vynaložila na postavení náhrobku usmrčenému manželi. Odvolací soud rozsudek potvrdil. Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalované.

Důvody:

Žalovaná strana vznesla dovolání jen potud, pokud žalobkyni přisouzena byla za náhrobek částka, přesahující 4.000 Kč, tedy částka 3025 Kč s úroky. Žalovaná strana uplatňuje pouze důvod čís. 4 Šu 503 c. ř. s. majíc za to, že nejen částka 14.050 Kč na zřízení náhrobku vynaložená, jest příliš vysoká, ale že vůbec žalobkyně nemá proti žalované obci nároku na náhradu nákladu za náhrobek, poněvadž manžel žalobkyně zemřel ve věku 60 let, musil by v každém případě jednou zemřít, i kdyby ho nebyl 27. srpna 1919 stihl úraz na trati místní dráhy, a osoby po něm pozůstalé by potom musily nésti útraty zřízení náhrobku, že tedy žalobkyně může podle Šu 1327 obč. zák. žádati na žalované obci jen náhradu za to, že náklad na zřízení náhrobku vzešel již v roce 1919 následkem úrazu manžela žalobkyně a nikoli teprve později následkem přirozené jeho smrti, ve kterémžto směru jest podle mínění žalované strany 4.000 Kč více než dostatečnou náhradou. Dovolání žalované strany jest neoprávněno. Žalobkyni vzešly zřízením náhrobku útraty ve výši 14.050 Kč. Že by tento náklad vůbec a zvláště v uvedené výši vzešel jí i v případě, kdyby její manžel nebyl zemřel následkem úrazu, nelze předpokládati, poněvadž není známo, kdy a za jakých poměrů by zemřel později, za jakých poměrů a jakým způsobem by potom byl pohřben, a tedy také, zdali a jaký náhrobek a s jakým nákladem by mu byl zřízen. Podle Šu 1327 obč. zák. a vzhledem na rozsudky, vydané o důvodu žalobkynina nároku náhradního žalovaná obec jest povinná, žalobkyni nahraditi polovici všech útrat, které jí vzešly následkem poranění a smrti jejího manžela, tedy vzhledem na ustanovení Šu 549 obč. zák. zejména polovici útrat pohřbu, průměrného zvyklosti místa, stavu a jmění manžela jejího. K útratám těmto počítati jest i útraty, vzešlé zřízením náhrobku ve výši 14.050 Kč, neboť žalobkynin manžel náležel podle skutkových zjištění nižších soudů o rozsahu jeho živnosti řeznické a o jmění, jež zanechal, k zámožnějším osobám, nebo-li střednímu stavu společenskému, pročez podle seznání znalce, jež nižší soudy vzaly za základ svého rozhodnutí, uznati jest náklad 14.050 Kč na náhrobek za přiměřený poměrům.